

עפ"ג 6687/09/16 - מנאל דענא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 6687-09-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מנאל דענא
ע"י ב"כ עו"ד סוואעד
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערערת

נגד
משיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 20.7.16 בת"פ 54865-09-12.

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בניסיון פציעה בנסיבות מחמירות ובניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. המערערת נדונה ל - 15 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.
2. ואלה המעשים: ביום 23.9.12 בסמוך לשעה 06:30 הגיעה המערערת לסניף הדואר ברחוב צלאח א-דין בירושלים, כשהיא נושאת בתיקה סכין. המערערת הבחינה בשוטר שיצא מתחנת המשטרה במקום, התקרבה אליו, הוציאה את הסכין מתיקה והניפה אותה לעבר השוטר שהיה בגבו אליה במטרה לדקור אותו. השוטר הסתובב אל המערערת, וכשראה את הסכין מונפת בידה, הדף אותה באופן בו נפלה ארצה והסכין הושלכה מידה. בחקירתה, הסבירה המערערת כי רצתה לפצוע שוטר ממניע אידיאולוגי.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת טוען כי יש להסתפק בעונש מאסר על תנאי. לחלופין, יש להטיל על המערערת מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. לעמדתו, מדובר באירוע לא חמור, משום שלא נגרמה פגיעה לשוטר ולא בכדי בחרה

עמוד 1

המאשימה להגיש את כתב האישום לבית משפט השלום בעבירת ניסיון. כמו כן, במקרה דנן מתחם הענישה שנקבע הינו חמור ואינו משקף את זה הנוהג במקרים דומים. בענין זה הפנה הסנגור לפסיקה, לפיה, לטענתו, המתחם נע ממאסר על תנאי ועד למאסר שירוצה בעבודות שירות. לפיכך, טוען הסניגור כי יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, או לחרוג לקולה מהמתחם שקבע בית משפט קמא. הסנגור טען כי יש להתחשב לקולה בנסיבות הבאות: העדר תכנון שקדם לביצוע העבירה, שכן הסכין היתה ברשות המערערת כל העת כדי לחתוך פירות; לא נגרם נזק מביצוע העבירה; ברקע לביצוע העבירות קיימות נסיבות אישיות של מצוקה נפשית אישית קשה וכן משבר נפשי קשה על רקע מחלת בנה שסבל מאסטמה קשה; המערערת הודתה במעשים ולקחה אחריות; שליחתה למאסר תפגע בה ובמשפחתה קשות; למערערת אין עבר פלילי ומעת ביצוע העבירות בשנת 2012 לא נפתחו לה תיקים נוספים. הוסף כי המערערת הורשעה בעבירה של ניסיון פגיעה ולא נקבע כי העבירה בוצעה על רקע אידיאולוגי ועל כן, ובהתאם לפסיקה אליה הפנה הסנגור, רמת הענישה אינה חורגת ממאסר לתקופת חודשים ספורים. אף המאשימה טענה כי יש למקם המערערת בתחתית המתחם ובית משפט קמא מיקם המערערת באמצע המתחם מבלי שבא נימוק לכך. נטען עוד כי גם בשאלת השיקום נפלה טעות, שכן הדגש הוא על קיום **סיכוי** לשיקום. העבירה התבצעה לפני ארבע וחצי שנים ומאז לא נרשם דבר לחובת המערערת ודבר זה מדבר בעד עצמו. המערערת השקיעה זמן וממון רב בהליך טיפולי, כאשר אין לזקוף לחובתה העדר שיתוף פעולה.

מנגד, ב"כ המשיבה הפנתה לכך שמדובר בנסיבות חמורות שהיו עלולות להוביל לתוצאה קטלנית, הפסיקה אליה הפנה הסנגור אינה תואמת לנסיבות האירוע. לענין השיקום וחלוף הזמן נטען כי לא מדובר בשיקום שכן הוגשו מספר תסקירים בהם פורט כי המערערת לא ניצלה ההזדמנויות שניתנו לה. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינה של המערערת, ילידת 1980, עולה כי הנה נשואה ואם לשלושה ילדים, שהקטן בהם בן שנתיים וחצי, עקרת בית, ללא עבר פלילי. המערערת לקחה אחריות על מעשיה והביעה חרטה, אך שללה נשיאת סכין על רקע אידיאולוגי, ושירות המבחן התרשם כי היא מתקשה להפנים את חומרת העבירה ואת המניעים שבבסיסה, נוטה להתנהגות אימפולסיבית על רקע מצב רגשי אישי בתקופה הרלבנטית והחרפה במצבו הרפואי של בנה החולה במחלת נשימה כרונית. פורט כי המערערת גילתה קושי בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול במרפאה לבריאות הנפש במשך 10 חודשי הניסיון שניתנו לה. לפיכך, הומלץ על עונש מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערערת עומדת הודאתה במיוחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקחה על המעשים והבעת חרטה מצידה. המערערת הנה אם לשלושה ילדים, אשר הצעיר הינו כבן שנתיים וחצי, ובנה הבכור סובל ממחלת נשימה. כמו כן, נסיבות חייה של המערערת אינן קלות, כפי שפורט בענין זה בתסקירי שירות המבחן. יחד עם זאת, המערערת לא שיתפה פעולה עם גורמי הטיפול על מנת להתמודד עם קשיים אלה, ושירות המבחן התרשם כי היא נוטה להגיב באימפולסיביות. כמו כן, לחובת המערערת נזקפת חומרת העבירה שביצעה.

המערערת יצאה מביתה כשברשותה סכין ובחרה בשוטר אקראי כקורבן וניסתה לדקור אותו כשהוא בגבו אליה. השוטר ניצל נוכח התושייה שהפגין. בנסיבות חמורות אלה, אין לקבל את טענת הסנגור, לפיה לא מדובר בעבירה חמורה. כמו כן, המניע שעמד בבסיס המעשה הינו אידאולוגי, כפי שהסבירה המערערת את מעשיה בחקירתה במשטרה וכפי שפירט זאת בית משפט קמא. עבירות אלימות כנגד שוטרים מחייבות ענישה מרתיעה ואפס סובלנות. בית משפט קמא התחשב לקולה בנסיבותיה האישיות של המערערת. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערערת תתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 2/4/17 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**